

Gvadalupė, Meksika, 1531 m.

Minėjimas: **gruodžio 12 d.**

Regėtojas

Šv. Jonas Didakas, apsireiškimų metu buvo 57 m. Pirmasis Amerikos indėnų šventasis. Po apsireiškimų pasišventė rūpinimuisi apsireiškimo koplyčia.

Ženkliai

Stebuklingai ant kaktuso siūlų apsiausto atsiradęs atvaizdas, kuris turėjo sunykti per 15 metų, bet išliko jau beveik 500 metų. Jame nėra grunto ar teptuko potėpių, žvaigždės ant apsiausto atitinka žvaigždžių išsidėstymą toje vietoje apsireiškimo metu, žvelgiant iš dangaus, o abejose Marijos akyse galima įžvelgti keliolikos asmenų atspindžius, panašius į atspindžius tikrose akyse.

Apsireiškimo poveikis

Milijonai indėnų pradėjo krikštytis. Marijos apsireiškimas padėjo jiems susitaikyti su ispanais, išvadavo iš žiaurios, baime paremtos ir nuolat žmonių aukojimo reikalaujančios religijos.

Pranciškonams visai nesisekė evangelizuoti Meksikos, nes ispanų užkariautojai žiauriai elgėsi su vietiniais indėnais, taip pat bandė nužudyti net savo vietinį vyskupą. Šv. Jonas Didakas (Chuan Diego) buvo vienas iš nedaugelio atsivertusių. Jam apsireiškė Mergelė Marija ir paprašė perduoti vyskupui žinią pastatyti koplyčią toje vietoje. Vyskupui paprašius ženklo, Marija liepė Jonui priskinti rožių, kurios toje vietoje žiemą stebuklingai atsirado. Kai jis atvėrė apsiaustą su rožėmis vyskupui, ant jo buvo atsiradęs Gvadalupės Dievo Motinos atvaizdas.

Marijos žodžiai Gvadalupėje

Pagal "Nican Mopohua" tekstą 1531 m. gruodžio 9 d. šeštadienio rytą, auštant, indėnas Chuanas Diegas keliavo pro Tepejako kalną. Jis pamatė skaisčioje šviesoje stovinčią jauną merginą, kuri jam tarė vietine actekų nahuatlių kalba kalba:

„Žinok, tikrai žinok, mano brangiausias mažiausias sūnau, Jonai Didakai, aš esu visuomet tobulai Mergelė Marija, vienintelio didžiojo Tiesos Dievo, kuris teikia gyvybę, žmonių Kūrėjo, kuriam priklauso visa, kas yra aplink mus ir mus liečia, arba yra labai arti mūsų, dangaus ir žemės Viešpaties ir Savininko, Motina. Aš labai noriu, kad jie čia pastatytų mano mažą šventą namą, kuriame aš parodysiu Jį, išaukštinsiu Jį, padarysiu jį aiškiai matomą: aš duosiu Jį žmonėms visoje mano pačios meilėje, mano užjaučiančiame žvilgsnyje, mano pagalboje, mano išgelbėjime. Nes aš iš tiesų esu jūsų gailestingoji motina, tavo ir visų žmonių, kurie gyvena šiame krašte, bei visų kitų skirtingos kilmės žmonių, mane mylinčių, tų, kurie šaukiasi manęs, kurie ieško manęs, kurie manimi pasitiki. [...] Kad pasiektume tai, eik į Meksiko vyskupo rezidenciją. Pasakyk jam, kad tave siunčiu, taip, kad galėtum jam atskleisti, kaip labai aš trokštu, kad jis pastatytų man čia namą, įkurtų šventovę man čia, lygumoje. Pasakysi jam viską: visa, ką matei ir kuo stebėjaisi, ir ką girdėjai. Ir būk tikras, kad aš tai labai vertinsiu ir atlyginsiu už tai, kad dėl to praturtinsiu tave ir pagerbsiu. [...] Eik ir daryk visa, ką gali.“

